

stk. 4, foreslået en særlig regel om fastsættelsen af det skattefradrag, der skal ydes i indkomstansættelsen, idet skattefradraget kan udfindes på grundlag af de i § 9 indeholdte skalaer, hvilket formentlig vil betyde en lettelse ved de skatteliggende myndigheders arbejde.

Bestemmelsen i § 18, stk. 6, er indsat efter ønske fra sømændenes side og med det formål, at sømænd, der rent midlertidigt er ophørt med tjeneste om bord på grund af arbejdsløshed eller sygdom, kan forblive under sømandsskatteordningen. Bestemmelsen indebærer foruden en hensyntagen til sømanden en administrativ forenkling.

Til §§ 19 og 20.

I disse bestemmelser omhandles den sømandsskat, som skal erlægges af sømænd, der ikke omfattes af kapitel II, altså sømænd, der gør tjeneste om bord på dansk skib i udenrigsfart eller i nærfart, og som ikke har bopæl eller fast ophold i et af de nordiske lande eller, såfremt de ikke har bopæl eller fast ophold i land, ikke er statsborgere i et af de nordiske lande.

Sådanne sømænd foreslås undergivet en summarisk beskatning, bl. a. fordi det kun sjældent vil være gørligt at kontrollere rigtigheden af de oplysninger, som måtte blive givet om familieforhold m. v. Da det store flertal af disse sømænd vil høre til den menige besætning, må skattesatsen fastlægges således, at den dækker den på disses indtægt normalt faldende skattebyrde. Der foreslås derfor i lighed med den i Norge og Sverige gældende ordning, at man anvender en proportional skat beregnet af den kontante indtægt om bord uden fradrag af nogen art. Ved således alene at tage kontantlønnen i betragtning opnås en fremgangsmåde, som er lettere at praktisere, end hvis man på den ene side tillod fradrag for erhvervsudgifter og på den anden side skulle foretage tillæg for værdien af kosten om bord.

Den omstændighed, at man inddrager disse sømænd under beskatning her i landet, udelukker ikke, at der kan indgås overenskomster med andre lande til undgåelse af dobbeltbeskatning, hvorefter Danmark frafalder sømandsbeskatningen, men det må dog bemærkes, at der i de nyere overenskomster er en tendens til at forbeholde det land, hvori skibet er hjemmehørende, beskatningsret med hensyn til indtægt om bord.

Der kan dog forekomme særlige tilfælde, hvor det må anses for rimeligt, at Danmark ensidigt frafalder sømandsbeskatningen af de nævnte sømænd. Der tænkes herved på tilfælde, hvor gifte sømænd oprettholder hjem og familie i et fremmed land og under-

gives beskatning efter reglerne for der bosatte personer. Det foreslås derfor i § 19, stk. 2, at der gives finansministeren bemyndigelse til at indrømme en sådan fritagelse.

Til §§ 21-25.

Bestemmelserne omhandler sømandens og rederens ansvar for for lidt erlagt sømandsskat samt straffe- og kontrolbestemmelser, ligesom det fastsættes, at for meget erlagt sømandsskat tilbagebetales med renter som ved tilbagebetaling af for meget erlagt statskat.

Den i § 21, stk. 1, 2. pkt., omhandlede tilbageholdelse i indtægten om bord af for lidt erlagt sømandsskat kan finde sted i det omfang, hvori indtægten strækker til; den i stk. 2 fastsatte begrænsning gælder således ikke i disse tilfælde.

Til § 26.

Med forbillede i den norske sømandsskatteadministration foreslås der oprettet et centralt forvaltningsorgan, sømandsskattekontoret, til varetagelse af de i loven omhandlede opgaver.

Af disse opgaver kan nævnes modtagelsen fra rederierne af de oppebårne sømandsskattebeløb, afregningen over for kommunerne af den andel, som falder på kommuneskatten, jfr. § 28, førelsen af et register over sømænd, der omfattes af sømandsskatteordningen, kontrol med de skibe, der omfattes af ordningen, og med rederiernes regnskabsaflæggelse vedrørende sømandsskatten, jfr. forslaget § 24, afgivelse af oplysninger til brug for de stedlige ligningsmyndigheder, samt vejledning over for rederierne, sømændene og skattemyndighederne. Endvidere må kontoret udfærdige sømandsskattekort for sådanne af ordningen omfattede sømænd, der er hjemmehørende i et af de andre nordiske lande eller på Færøerne eller i Grønland, og må til brug herfor om fornødent fremskaffe oplysninger fra sømandens hjemland eller hjemsted.

Man har ikke fundet det påkrævet i lovbestemmelsen nærmere at angive, hvilke spørgsmål der skal forelægges det i bestemmelsens stk. 2 omhandlede nævn, idet man har fundet det rettest at overlade afgrænsningen heraf til nævnets forretningsorden, som efter forslaget skal fastsættes af finansministeren.

Til § 27.

Da det er nødvendigt, at alle spørgsmål, der rejses under ordningens praktisering om bord på skibene, løses hurtigt, foreslås afgørelsen af sådanne spørgsmål, som vedrører sømandsskattens beregning, tilbageholdelse og afregning, henlagt til sømandsskattekontoret. Dette udelukker ikke, at der senere, ved den i § 14 omhandlede ansættelse, finder en prøvelse